

OSLO, den 17. mai 1965.

Herr Handelsgymnasiast Einar Li.
Oslo Handelsgymnasium,
Parkveien,
Oslo.

Herr Handelsgymnasiast.

Jeg har med en viss ~~spille~~ av forstemthet lest den "kunngjøring" som er inntatt i årets blårussavis, og så vidt jeg skjønner er De ansvarlig for "kunngjøringen". "Kunngjøringen" skal formentlig være en harselas over min person. Den skal angivelig komme fra en viss Larry Hindstrøm p.t. Ytre Mongolia.

I "kunngjøringen" proklamerer denne Larry Hindstrøm at han ingen tillid har til den norske stat som etter hans mening skal være en forbryterorganisasjon. Videre mener han Larry Hindstrøm at samtlige jurister i dette land er noen korruperte banditter, og den norske ~~prøve~~ skal angivelig være tvers gjennom råtten og løgnaktig, og det samlede norske samfund skal være så motbydelig at man skal kunne kaste opp i det.

Herr Handelsgymnasiast. ~~Det~~ er meget fattig i Norge når ungdom som står på terskelen til den akademiske stand, skal måtte delta i hetsen og umenneskeligheten mot et enkelt menneske, i sitt morskapsblad. Litt her og litt der, alt gjør sin virkning. Har De aldri skammet Dem over, herr handelsgymnasiast, at De deltar i denne umenneskelighet mot en enkelt, mot et enkelt individ som har vært utsatt for en verre behandling enn noen nordmann etter 1814, da Norge påståeligvis ble selvstendig for en kort tid.

Har det aldri forbauset Dem, denne umenneskeligheten som her er satt i system. Da regjeringen Gerhardsen med eller ved en statsråd Trygve Lie satte i gang aksjonen mot meg, var jeg ennå ikke frisk av en hjerneblødning jeg hadde hatt to måneder tidligere. Jeg ble sperret inne på et sykehus, mitt hjem ble blombert og alt det jeg hadde ble tatt fra meg. Jeg fikk ikke en blyant som jeg kunne forsvare meg med. Da jeg kom til Rikshospitalet, ble jeg som alle andre spent fast på et operasjonsbord, men ved foten satt en vakt, ved hodet annen og utenfor døren en tredje.

Det Demokratiske norske statspoliti har nå i ca 19 mndr. rast som ville for å få knust den rettsløse Larry Hindstrøm. Intet middel har vært for gement, ingen metode for umenneskelig. Det dette statspoliti påstår de gransker er mitt arbeide i tiden 1.7.57 - 30.9.1963 = 75 mndr. Nå har 14 fast ansatte ved statspolitiet i Oslo, påtalemyndighetene + dusinvis av ansatte ved andre kriminalpoliti + haugewis av angiveri + en pengeutpresserske + den samlede norske presse + en engstelig regjering arbeidet i ca 19 mndr. med å lede gjennom det som den rettsløse Larry Hindstrøm alene maktet å utføre i løpet av 75 mndr. Litt av en bragd, synes jeg. Har De aldri tenkt over dette. Jeg har vært til 97 forhør, litt av en rekord, selv i dette land.

Hva tror De, herr handelsgymnasiast ville ha hendt om det var en neger i Syd-Afrika som hadde vært utsatt for noe liknende. Synes De ikke De hører talerstolen i Stortinget tale for seg selv.

Hetsen og umenneskeligheten mot meg, har ikke mye med meg å gjøre. Nå gjelder det for eksempel Dem og Deres venner og Deres familie. Btersom det jeg har vært utsatt for skal bli alminnelig for en mann og kvinne i dette land, har vi mest forferdelige politivelde i den vestlige verden.

Tenk over dette, og for å hjelpe Dem på vei, vil jeg gjerne punktvis trekke opp en rekke forhold:

1. Aksjonen mot meg ble startet av en statsråd Trygve Lie, en strebende pop-advokat og et sykt politi med en påstand om at et brev jeg hadde sendt den 6.9.1963 skulle inneholde dulgte trusler. Jeg sender Dem vedlagt en kopi av dette brev. Studer det, og se etter om det finnes noen trusler i det.
2. Med Riksrevisjonen har jeg skriftvekslet, og vedlegger til Deres orientering denne skriftveksling. Synes De ikke at denne Riksrevisjon gjør en ynkelig figur når den ble avslørt.
3. Kronvitne mot den rettsløse - Larry Hindstrøm - er en tidligere straffet pengeutpresserske og angiverske fra krigens tid.
4. Et annet Kronvitne er en hr. Leo Jenssen. Studer kopien av det brevet som jeg sendte ham 7.3.65.
5. Fleischer-kommisjonen påstår at det ikke er skrevet noe referat fra det møte som fant sted hos statsråd Sjaastad den 19.1.1959. Jeg vedlegger en kopi av dette referatet, og når den leses vil De sikkert oppdage hvorfor Fleischer-kommisjonen ikke ville omtale referatet.

6. Fleischer-kommisjonen har særlig lagt sin vekt på mitt a beide, og for riktig å karakterisere dette, skriver kommisjonen et sted at jeg var veldig optatt av mine notater, således skriver han et sted:

"Slik som forholdene er råskriver jeg mine notater på maskin straks tankene kommer."

Jeg vedlegger til Deres orientering en kopi av nevnte notat av 13. 2. 63 og har på s. 2 understreket det som sitert er. Synes de dette skal karakteriseres som korrupte jurister eller som alminnelig nederdrettighet.

7. Et annet sted skriver Fleischer-kommisjonen at jeg skulle ha skrevet i et bestemt notat at en tillidsmann for et arbeidsmandsforbund var en betalt agent for et privat firma. I 2 måneder spurte jeg om å få vite hvor i mitt notat jeg hadde skrevet noe slikt. Svaret kom da. Jeg hadde ikke skrevet det, men kommisjonen mente at det måtte forstås slik.
8. Fleischer-kommisjonen som i ca 1/3 av sin rapport har behandlet min person har ikke stillet meg et eneste spørsmål om de forhold som er behandlet i rapporten.
9. Regjeringen har behandlet Fleischer-kommisjonen i en egen rapport eller stortingsmelding. Ikke en eneste en av de som er angrepet i denne rapport har fått anmodning om å uttale seg. Og jeg har overhode ikke latt meg få uttale meg.
10. Politiet har tatt for seg innholdet i private brev jeg har skrevet og lest innholdet opp for personer som deri er omtalt.
11. Politiet har ikke en eneste gang kvittert for alt de som er fjernet fra mitt hjem. Gestapo under krigen fjernet også saker fra mitt hjem, men unnlot ikke en eneste gang å kvittere for hva de tok.
12. Jeg har en søster i Nord-Afrika som er blitt ruinert av dette Demokratiske politiet, til tross for at hun aldri har vært siktet for noe som helst.
13. Politiet har tatt fra meg alle de dokumenter som fantes i mitt hjem og nektet å levere dem tilbake. Det gjelder brevskolebrev i tysk, engelsk fransk og bedriftsøkonomi og lign.
14. Politiet har i strid med norsk lov offentliggjort vitneutsagn som er avgitt uten å spørre om tillatelse.

Det å være rettsløs i en konsentraskonsleir er vondt, men det for intet å regne mot å være rettsløs i et land hvor man er født og vokset opp. Jeg er en av de få som har brukt 5 år av livet mitt i krig i Norge, Nord-Russland og Nord-Norge.

Det DEMokrati vi nå har er ikke verd noens innsats.

Jeg har villet henlede Deres oppmerksomhet på visse trekk ved den stoartede norske rettsstaten. Om N^o skal leve opp i en politistat, avhenger bare av Dem, og ingen andre. Tenk alvorlig over hva som skjer i dette land, hvor embetsmenn settes ut av sin stilling uten lov og dom, og hvor ransaking, telefonavlytting og brevsensur er ledd i hele systemet. Er vi ikke kommet langt i dette lovpriste DEMokratiet vårt, når vi må sette ekstra lås på døren for at ingen skal bryte inn mens vi er fraværende.

Som akademiker plikter De å huske på dette bud. Hør den annen part før De uttaler Dem. Bli ikke slik akademisk ungdom som den som tjente Adolf Hitler. Forsøk å bruke de fakulteter De har fått utviklet. Det skylder De de skatteborgere som har holdt Dem på skolen til nå.

Vennlig hilsen